
Αθήνα, 19 Μαρτίου 2014

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΕΕ & ΕΒΕΑ, κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΙΧΑΛΟΥ,
ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΕΒΕΑ, ΜΕ ΘΕΜΑ:
«ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ»**

«Οι Περιφέρειες θα έχουν βαρύνουσα συμμετοχή στις δράσεις του νέου ΕΣΠΑ για την περίοδο 2014 - 2020. Σύμφωνα με την αρχιτεκτονική που έχει παρουσιαστεί, θα κληθούν να διαχειριστούν συνολικά περίπου 6,6 δις ευρώ. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί στο 35% του συνόλου των πόρων, έναντι του 22% που οι περιφέρειες διαχειρίζονται στο πλαίσιο του τρέχοντος ΕΣΠΑ.

Ακόμη πιο σημαντικό, όμως, είναι το γεγονός ότι κάθε Περιφέρεια θα μπορεί να καταρτίσει το δικό της, πολυτομεακό και πολυταμειακό, Επιχειρησιακό Πρόγραμμα, ώστε να προωθεί ολοκληρωμένες τοπικές παρεμβάσεις.

Αυτή είναι μια στρατηγική κατεύθυνση με την οποία συμφωνούμε απόλυτα. Και είναι κυρίως μια ευκαιρία που δεν πρέπει να πάει χαμένη. Αυτό απαιτεί σωστό σχεδιασμό, αλλά και αυξημένη αποτελεσματικότητα σε επίπεδο υλοποίησης. Απαιτεί συνεργασίες, συνένωση δυνάμεων και αξιοποίηση όλων των παραγωγικών φορέων.

Στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας, η έννοια της κοινωνικής επιχειρηματικότητας πιστεύω ότι θα πρέπει να μας απασχολήσει ιδιαίτερα. Πρόκειται για μια νέα, πρωτοποριακή μορφή του επιχειρείν, που υιοθετεί ως γνώμονα δράσης το γενικό συμφέρον, την οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή, τη συμβολή στην ευημερία του συνόλου.

Ήδη στην Ευρώπη η Κοινωνική Επιχειρηματικότητα αναγνωρίζεται ως ένα σημαντικό αναπτυξιακό εργαλείο, αφού μπορεί να συνδυάζει την οικονομική βιωσιμότητα με την ενίσχυση της αλληλεγγύης, της απασχόλησης και της κοινωνικής συνοχής, την καταπολέμηση αποκλεισμών, τη συμβολή σε μια οικονομία που θέτει σε πρώτη προτεραιότητα τον άνθρωπο. Η αξία και τα οφέλη της κοινωνικής επιχειρηματικότητας αποκτούν ιδιαίτερη σημασία για τη χώρα μας, σε μια περίοδο όπου η Ελλάδα αντιμετωπίζει τις συνέπειες της χειρότερης οικονομικής κρίσης στη μεταπολεμική ιστορία της.

Σήμερα, περισσότεροι από 1,5 εκατ. συνάνθρωποί μας ζουν σε οικογένειες που δεν έχουν ούτε έναν εργαζόμενο. Η ανέχεια απειλεί όλο και μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, ενώ

οι επιλογές απασχόλησης για τους νέους ανθρώπους έχουν περιοριστεί δραματικά. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, το μοντέλο της κοινωνικής επιχειρηματικότητας μπορεί να προσφέρει πολύτιμη διέξοδο. Μπορεί να προσφέρει επιλογές απασχόλησης και να βοηθήσει να ενταχθούν στην κοινωνική και οικονομική ζωή άτομα από ευάλωτες ομάδες. Μπορεί να βοηθήσει στην παραγωγή προϊόντων και στην παροχή υπηρεσιών που απευθύνονται σε άλλες αδύναμες ομάδες, όπως οι ηλικιωμένοι, τα παιδιά, τα ΑμεΑ, τα άτομα με χρόνιες παθήσεις κ.ά. Μπορεί επίσης να συμβάλει στην ενδυνάμωση της ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής σε τοπικό επίπεδο, αξιοποιώντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε περιοχής με πρωτοβουλίες στους τομείς του πολιτισμού, του περιβάλλοντος, της διατήρησης παραδοσιακών δραστηριοτήτων κ.ά.

Το μοντέλο της κοινωνικής επιχειρηματικότητας έχει ήδη αναπτυχθεί σε χώρες της Ευρώπης, όπως η Δανία, το Βέλγιο, η Γαλλία, η Γερμανία και άλλες. Και μάλιστα με εντυπωσιακά αποτελέσματα, τόσο στον τομέα της απασχόλησης όσο και στην παροχή κοινωνικών υπηρεσιών.

Στην Ελλάδα, η κοινωνική επιχειρηματικότητα αναγνωρίστηκε επισήμως σχετικά πρόσφατα, μόλις το 2011. Ο σχετικός νόμος πράγματι παρέχει δυνατότητα ανάπτυξης πρωτοβουλιών σε πεδία όπως η κοινωνική φροντίδα και η αξιοποίηση της τοπικής παραγωγής. Παρ' όλα αυτά, δεν θα λέγαμε ότι η χώρα μας διαθέτει ένα ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο για την κοινωνική επιχειρηματικότητα, ούτε ότι έχει καταφέρει να αξιοποιήσει επαρκώς τα πλεονεκτήματα που παρέχει – ειδικά στην παρούσα φάση. Χρειάζεται ακόμη αρκετή προσπάθεια, τόσο από την πλευρά της Πολιτείας, όσο και από την πλευρά της Κοινωνίας των Πολιτών, ώστε να διαμορφωθεί ένα αποτελεσματικό πλαίσιο υποστήριξης των κοινωνικών επιχειρήσεων. Ένα πλαίσιο το οποίο θα περιλαμβάνει δομές και μέτρα με στόχο:

- την εξασφάλιση αρχικών κεφαλαίων και υπηρεσιών χρηματοδοτικής υποστήριξης, για την έναρξη και την περαιτέρω ανάπτυξη των Κοινωνικών Επιχειρήσεων.
- την άρση νομικών και διοικητικών εμποδίων
- την ανάπτυξη δικτύων, για την αξιοποίηση της διεθνούς εμπειρίας και τη μεταφορά καλών πρακτικών.
- την παροχή συμβουλευτικής υποστήριξης και καθοδήγησης, ειδικά στα κρίσιμα πρώτα στάδια της επιχείρησης
- την αποτελεσματική αξιοποίηση των πόρων που παρέχονται από την Ε.Ε.
- και βεβαίως, την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των τοπικών κοινωνιών.

Οι τοπικές κοινωνίες είναι αυτές που πρέπει να πρωταγωνιστήσουν στην ανάπτυξη της Κοινωνικής Επιχειρηματικότητας. Γι' αυτό θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό το ρόλο των Επιμελητηρίων, στην προσπάθεια διάδοσης του θεσμού. Τα Επιμελητήρια διαθέτουν γνώση που καλύπτει κάθε πτυχή και στάδιο της επιχειρηματικής δράσης – και ταυτόχρονα βρίσκονται σε άμεση επαφή με τις τοπικές κοινωνίες. Με τις ανάγκες, τα προβλήματα, αλλά και τις δυνατότητες κάθε περιοχής. Είμαστε, λοιπόν, πρόθυμοι να αναλάβουμε ενεργό ρόλο σε αυτή την προσπάθεια, αξιοποιώντας το συνδυασμό τοπικής γνώσης και εθνικής και ευρωπαϊκής δικτύωσης.

Βεβαίως, για να γίνει αυτό, χρειάζεται να δώσουμε μια μεγάλη μάχη με στόχο να διασφαλιστεί η επιβίωση του θεσμού, ο οποίος έχει βρεθεί τα τελευταία χρόνια στο στόχαστρο της τρόικας και ορισμένων εγχωρίων συνομιλητών της.

Η ρύθμιση για την κατάργηση της υποχρεωτικής εγγραφής στα Επιμελητήρια από το 2015 είναι το επιστέγασμα ενός ιδιότυπου διωγμού, που έχει ξεκινήσει εδώ και μια τετραετία περίπου, με τα σχέδια περί υποχρεωτικών συνενώσεων και συγχωνεύσεων. Η εφαρμογή της συγκεκριμένης ρύθμισης ισοδυναμεί στην ουσία με «λουκέτο» για τα Επιμελητήρια, δεδομένου ότι δεν επιδοτούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό και το σύνολο των λειτουργικών τους αναγκών καλύπτεται από τις εισφορές των μελών τους. Οι εισφορές αυτές, με τη μορφή ετήσιας συνδρομής, κυμαίνονται από 50 έως 420 ευρώ για τη συντριπτική πλειοψηφία των επιχειρήσεων και αντιστοιχούν σε υπηρεσίες πολλαπλάσιας αξίας, μεταξύ των οποίων είναι η επιχειρηματική πληροφόρηση, η συμβουλευτική υποστήριξη, η δικτύωση και η στήριξη της εξωστρέφειας κτλ.

Εάν στερηθούν τη μοναδική πηγή εσόδων τους, τα Επιμελητήρια θα κλείσουν. Ωστόσο, οι υπηρεσίες που προσφέρουν στα μέλη τους, σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να καταργηθούν. Κατά συνέπεια, κάποιος φορέας θα πρέπει να αναλάβει το συγκεκριμένο έργο. Εάν, με άλλα λόγια τα Επιμελητήρια εκλείψουν με τη σημερινή τους μορφή, θα πρέπει ουσιαστικά να «επανιδρυθούν» την επόμενη ημέρα, ως κρατικοί φορείς, οι οποίοι θα επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό. Επομένως, θα υπάρξει στην περίπτωση αυτή πρόσθετο δημοσιονομικό κόστος, ενώ το όφελος για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων θα είναι – στην καλύτερη περίπτωση – αμελητέο.

Κανείς δεν αρνείται την ανάγκη αναμόρφωσης της λειτουργίας των Επιμελητηρίων, ώστε οι υπηρεσίες τους να προσαρμοστούν ακόμη καλύτερα στις ανάγκες της εποχής και των μελών τους. Γι' αυτό, άλλωστε, η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων έχει ξεκινήσει την κατάρτιση ολοκληρωμένης πρότασης, για τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση του θεσμού. Όμως, θα είναι τραγικό λάθος να προχωρήσει η κυβέρνηση στην εφαρμογή μιας ρύθμισης, η οποία θα σημάνει το θάνατο ενός θεσμού που έχει μέχρι σήμερα αποδείξει την αποδοτικότητα και τη χρησιμότητά του. Είναι επομένως ανάγκη να υπάρξει άμεσα τροποποίηση, αν όχι απόσυρση, της συγκεκριμένης πράξης νομοθετικού περιεχομένου.

Τα Επιμελητήρια ήταν και πρέπει να εξακολουθήσουν να είναι ο κυριότερος εκφραστής και αρωγός του συνόλου της ελληνικής επιχειρηματικότητας. Πρέπει να εξακολουθήσουν να έχουν αυτόνομη παρουσία και συμμετοχή στο δημόσιο διάλογο, μεταφέροντας τη φωνή της αγοράς. Αυτό το ρόλο ζητάμε από την κυβέρνηση να υπερασπιστεί. Και ζητάμε και από όλους τους φορείς, σε τοπικό και εθνικό επίπεδο, να στηρίζουν αυτό τον αγώνα επιβίωσης.

Έχοντας την τιμή να εκπροσωπώ σε αυτή την εκδήλωση τα 59 Επιμελητήρια της χώρας, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι θα είμαστε παρόντες στη μεγάλη προσπάθεια για την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας. Στην προσπάθεια για ανάπτυξη ισόρροπη και βιώσιμη, με όχημα τα πλεονεκτήματα κάθε Περιφέρειας και τη δημιουργικότητα των ανθρώπων της».